

Một Niềm Vui

Trình Gia M

Chưa năm nào gia đình tôi có nhiều khách như năm này. Hết đám khách xa gần, lại nhóm bạn tôi khác nhau. Ngôi nhà vốn yên tĩnh lại tràn ngập tiếng cười nói huyền thoại, ồn ào như chợ. Tôi hoàn nhiên sống. Tôi vui với sống. Tôi biết với những sinh hoạt và hình ảnh của tháng ngày tuổi trẻ rong chơi. Thuở Sài Gòn chưa chịu những mất mát, buồn đau.

Cũng chưa năm nào tôi cảm thấy nôn nao, hăng hái đi đi khắp Đồi Hời Đồi Núi năm này. Tôi có cái gì không bao giờ biết lo xa, cứ đi nơi nào chân rồi mới nghỉ. Những kỳ này, tôi đã chuồn bỏ đi Miami từ năm ngoái, trên chuyến xe bus cùng với đồng đội những bạn bè cũ khắp Đồi Hời Đồi Núi. Khi nghe tiếng chuông Hà Nội Nga dè dặt chào đón đến phố chợ Đồi Hời Đồi Núi Miami, tôi nghĩ bụng, đi, có bạn cách gì cũng phải đi. Có gì khó hiểu đâu, là vì năm này tôi sẽ có dịp gặp lại chị Nga tại nhà của chị mà sau mấy mươi năm xa cách, tôi cứ luôn hỏi bạn những chị có dịp thăm hi vọng. Lại nữa, hai người Cô của tôi, một là Anh và một là Canada, lần đầu tiên cũng sẽ cùng tham dự với chúng tôi trên chuyến hải hành coi bộ sẽ hứa hẹn nhiều điều thú vị.

Số chuyến bay tôi đang đi sẽ mở cửa hàng không những cũng gặp vài sự trở ngại. Cuối cùng, ngày đi chưa nào rồi cũng đến, chúng tôi bắt đầu lên phi trường LAX. Chuyến bay của hãng hàng không American Airline bay một mạch năm tiếng đồng hồ đáp xuống phi trường Miami như tên. Bởi vì ra quầy lấy hành lý, tôi đi đến. Tôi gọi phone cho anh NT Dũng, chỉ có tiếng điện thoại reng. Tôi gọi anh NC Thuận, cũng thấy trống. Tôi gọi anh LM Quân, không đồng tình. Tôi gọi anh NV Dũng, cũng thấy trống. Nhìn lại đồng hồ, đã hơn 11 giờ khuya, thôi đành tắt máy và đi kiếm shuttle với khách sạn.

Vì đã quen với sự ồn ào nên tôi thức giấc lúc mới trời còn tối mờ mờ. Nghe có tiếng phòng bên lịch kịch. Tôi gọi Chúc dậy sẽ ăn sáng rồi đi xuống phòng ăn. Vừa ra khỏi thang máy, có một cặp vợ chồng (thấy quen quen) đi tới, ông chồng chồm vào tôi, nè, người mà Mẹ ái mộ đó! Tôi hoảng hốt,

chưa kịp nói gì thì người vợ tiếp: *bà nào của chị tôi cũng có đức hệt!* Tôi cười cười, cũng chưa biết nói gì thì hai người đã chui vô thang máy: *thôi chút nữa gặp, rồi mới tiêu.* Gì vậy cả? Tôi đang có hai “thần th” mới chút, mà nếu nói theo ngôn ngữ của nhà văn Duyên Anh thì... tôi cảm thấy “sợ ng rên mé đầu hui” ghê ghê! Qua cơn mê, tôi mới chợt nhận ra, à, đó là anh Đinh Văn Quý, hai người là Phó tá Giám đốc Khu Miền Đông và Phó Vụ Nha Trang nhưng thành thạo tôi có gặp. Còn chị thì hôm nay tôi mới gặp lần đầu. Sáng ra nghe được khen ngợi, tôi cảm thấy phần nào hân hân, thân hân Đồi Núi mình lúc nào cũng được thưởng!

Phòng ăn đầy đủ những khuôn mặt thân quen mà tôi đã có trên danh sách những người tham dự của anh Thuận. Khi còn phải nói, những cái bắt tay thân tình, những ánh mắt liếc qua tròng mắt, những lời thăm hỏi người người những chuyện ân tình. Dĩa bánh *breakfast* vốn vốn chỉ vài cái mà ăn hoài không hết. Đang ăn, cảm thấy có người vào đi đến, quay qua, nhận ra anh HG Thuận, tôi reo lên chào: *a, anh Thuận, những anh với vàng đưa tay ra chào tôi: chị đang có hai tôi đi sao đây nhé!* Không biết sao anh nói như vậy, những tôi vốn làm bộ bình bình cho oai: *Tôi biết rồi, hai chi.* Anh Thuận nhìn tôi ngạc nhiên (*không biết anh có phải tôi không?*) rồi cười thích: *sáng nay ai gặp tôi cũng hỏi bà râu của tôi đâu? Chị mình chỉ là của hai.* À, gì thì tôi mới nhận ra là năm ngoái anh có chòm râu dài, mà năm nay thì đã “mày râu nhẵn nhụi” rồi, (*tuy áo quần lúc nào cũng bình bao*). Hèn gì lúc này tôi chưa biết mà anh đã với vàng khai trình rồi!

Xong phần ăn uống buổi sáng, mọi người kéo nhau đi thăm hai vườn trái cây của bạn chị Nga. Lên xe bus, những người đến trước kia chuyển ngày hôm qua đi thăm vùng đầm lầy Everglades, người thì: *đồng c tim mới trên mùa ngon lành đã quá rồi.* Người thì: *mặc dù có mặc áo mưa nhưng mà vẫn ướt nhem ướt nhẹp từ ngoài vào trong, không của của nào.* Người thì: *mà tất vào mới tôi tắm mới mũi, chỉ lo ôm sát cái máy hình cho nó khô bị ướt chỉ còn không chụp được hình nào hết ráo!* Người thì suốt soa đồng hồ đồng trên mùa như đi hôm qua! Người thì: *sau trên mùa báo là hết biết, xong đồng vô tìm Nhặt all you can eat ăn mới*

bụng ngon nh^ư ch^ả bao gi^ờ đ^{ều} c^{òn} ăn ngon nh^ư th^ế! Ng^{ười} i thì: m^{ột} y ng^{ười} i nào hôm qua không đi là hên đó, m^{ột} a quá có th^ể y tr^ở i đ^{ến} gì đâu, ch^ỗ th^ể y có m^{ột} a thôi, mà m^{ột} a thì i đâu l^à i ch^ỗ ng^{ười} gi^ờ ng^{ười} nhau! Ng^{ười} i thì than van: m^{ột} c^{òn} đích đi t^{ên} i đây là đ^ể coi cá s^ư u, mà m^{ột} a quá làm m^{ột} y con cá s^ư u nó l^à n m^{ột} t tiêu h^{ết}, không có đ^ể p coi! Nh^{ưng} ng^{ười} l^à i có t^{ên} ng ph^{ần} đ^ể i l^à n l^à p t^{ên} c: Tr^ở i, còn mu^{ốn} coi cá s^ư u n^{ếu} a chi cha n^{ếu} i, cá s^ư u trên b^ờ h^{àng} ng hà sa s^ố r^{ất} i đây nè! Ng^{ười} i thì ch^ỗ ng^{ười} i c^{òn} i c^{òn} i nhìn tr^ở i ngó đ^{ến} nh^ư Lão T^{ên}! Riêng hai chuy^{ến} xe thì v^{ào} n^h p nh^{àng} lần bánh, ch^ỗ ng^{ười} m^{ang} đ^{ến} chuy^{ến} th^ế s^ố.

Tr^ở i Florida nóng và n^{óng}! Không ai còn nh^ư ngày hôm qua, n^{ếu} i đây v^{ào} a tr^ở i qua m^{ột} t c^{òn} n^{ếu} a vũ bão. Hai v^{ào} n^h cây c^{òn} a b^{ên} ch^ỗ Nga đ^ể c^{òn} phải đoàn Đi^{ến} l^à c chi^{ều} c^{òn} t^{ên} tình. Nh^{ưng} ng^{ười} t^{ên} ng c^{òn} i nói, đùa gi^ờ n nh^ư con nít đ^ể y p^{ết} c^{òn} không gian. Khung c^{òn} nh^ư g^ì i đ^{ến} n^h ng^{ười} v^{ào} n^h trái cây Bình đ^ể ng xa x^ả a.

Ti^{ên} c^{òn} là mùa V^{ào} i v^{ào} a h^{ết}, còn Xoài thì l^à a th^ể a và M^{ang} C^{òn} u thì v^{ào} a có trái. Anh Chính chịu khách và tr^ở l^à i nh^ư ng câu h^{ỏi} i m^{ột} t cách t^{ên} tình. Anh dùng s^ố c rung m^{ột} nh nh^ư ng cây Sa-Bô-Chê làm r^{ất} ng nh^ư ng

trái chín, m^{ột} i ng^{ười} i thay phiên nhau mà nh^ư t. Sau đó, xe bus đ^ể a phái đoàn đ^{ến} n^h m^{ột} t v^{ào} n^h cây c^{òn} a b^{ên} ch^ỗ Nga n^{ếu} a, đó là v^{ào} n^h nhân nhà anh ch^ỗ Đi^{ến} p. Nh^ư đã h^{ết} n, cánh c^{òn} a rào chính đ^ể c^{òn} m^{ột} ra đ^ể chào đón hai xe bus c^{òn} a phái đoàn Đi^{ến} l^à c. Nh^{ưng} ng^{ười} cây nh^ư o^{ng} sai, n^{óng} trĩu trái. Nh^{ưng} ng^{ười} th^ể c^{òn} r^{ất} rách, nh^{ưng} ng^{ười} b^ờ c^{òn} xanh m^{ột} t ch^ỗ y dài. Ch^ỗ Nga đã s^ố a so^{ng} n s^ố n nh^ư ng chai n^{ếu} c^{òn} p^{ết} l^à nh, nh^{ưng} ng^{ười} b^ờ bánh mì th^ể t, nh^{ưng} ng^{ười} cái bánh ng^{ười} t tuy^{ệt} v^{ào} i. Dĩ nhiên nh^{ưng} ng^{ười} trái nhân cây nhà lá v^{ào} n^h cũng không th^ể thi^{ệu} u trong bu^{ổi} i ăn tr^ở a này. Ai n^{ếu} y đ^ể u no n^{ếu} v^{ào} i m^{ột} t b^ờ a ăn đ^ể y h^{ết} ng v^{ào} qu^ê h^{ết} ng. Sau đó, m^{ột} i ng^{ười} i kéo nhau ra tr^ở c^{òn} c^{òn} a nhà anh ch^ỗ Đi^{ến} p ch^ỗ p hình l^à u ni^{ệm} m tr^ở c^{òn} c^{òn} khi v^{ào} l^à i khách s^ố n đ^ể chu^{ẩn} b^ờ cho bu^{ổi} i t^{ên} c^{òn} tái ng^{ười} vào bu^{ổi} i t^{ên} i.

Căn phòng tiếp tân c^{òn} a nhà hàng tràn ng^{ười} p t^{ên} ng nói c^{òn} i c^{òn} h^{ết} u. Nh^{ưng} ng^{ười} tà áo dài Vi^{ệt} nam, áo đ^ể m, áo đ^ể h^{ết} i l^à ng l^à y, th^ể t^{ên} tha. Đ^ể ng này m^{ột} t nhóm. Đ^ể ng kia m^{ột} t nhóm. Đ^ể ng này g^ì i nhau. Đ^ể ng kia i^{ên} nhau. Máy ch^ỗ p hình thi^{ệu} a làm vi^{ệc} c. M^{ột} y ng^{ười} i c^{òn} m^{ột} máy hình tha h^{ết} b^{ên} m. M^{ột} y ng^{ười} i không có máy hình tha h^{ết} ch^ỗ y ch^ỗ này, ch^ỗ y ch^ỗ kia đ^ể nh^{ập} b^{ên} n. M^{ột} y ng^{ười} i ng^{ười} i cái bàn ngay c^{òn} a vào thì tha h^{ết} ... thu t^{ên} n. Ng^{ười} i đ^ể a b^{ên} ng tên, ng^{ười} i đ^ể a quà l^à u ni^{ệm} m. Ch^ỗ tr^ở ng ban t^{ên} ch^ỗ c HN Nga i^{ên} ái t^{ên} ng cho m^{ột} i gia đình tham đ^ể m^{ột} t cái xách tay đi ch^ỗ (ch^ỗ c ch^ỗ đoán th^ể nào m^{ột} i ng^{ười} i cũng c^{òn} n gi^ờ đ^ể mua trái cây đây!)

Gi^ờ khai m^{ột} c, tr^ở ng ban t^{ên} ch^ỗ c đ^ể c m^{ột} t bài di^{ến} n văn ng^{ười} n nh^ư ng đ^ể y p^{ết} ân tình. Thân h^{ết} u NC Thu^{ận} v^{ào} i trí nh^ư siêu vi^{ệt} t đã làm cái công vi^{ệc} c mà khó có ng^{ười} i thay th^ể là gi^ờ i thi^{ệu} u t^{ên} ng ng^{ười} i v^{ào} i nh^ư iu chỉ t^{ên} t cá nhân. Đ^ể c bi^{ết} t năm nay, ch^ỗ ng bi^{ết} t có ph^{ần} i là nhóm Thân h^{ết} u Đi^{ến} l^à c c^{òn} a chúng ta đã bi^{ết} đ^ể u “không còn tr^ở n^{ếu} a” hay sao mà anh Thu^{ận} đã gi^ờ i thi^{ệu} u m^{ột} t danh sách g^ì m nh^ư ng thân h^{ết} u i l^à a tu^{ổi} i tám m^{ột} i, b^{ảy} m^{ột} i. Nh^{ưng} ng^{ười} ng^{ười} i x^ả ng danh đ^ể c yêu c^{òn} u đ^ể ng lên và đ^ể c tán đ^ể ng b^{ên} ng nh^ư ng tràng pháo tay khá n^{óng} nh^ư i^{ên} t, có ng^{ười} i còn đ^ể c “m^{ột} i” m^{ột} t cái n^{ếu} a ch^ỗ ! (s^ố ng th^ể y m^{ột} i!) Tuy nhiên, n^{ếu} u có nh^ư iu ng^{ười} i m^{ột} t m^{ột} y h^{ết} n h^{ết} đ^ể ng lên trình di^{ến} n b^{ên} n h^{ết} u, thì cũng có không ít ng^{ười} i m^{ột} t nh^ư n m^{ột} y nh^ư o^{ng} làm l^à không đ^ể ng lên vì “h^{ết} i gi^ờ có ai bi^{ết} t tui nh^ư iu tu^{ổi} i đâu nè, khi không l^à i đi khai tu^{ổi} i c^{òn} a ng^{ười} i ta ra hà, kỳ gh^{ết} v^{ào} y đó!” Ngoài ra, năm nay, cũng là năm mà thân h^{ết} u NT D^{ũng} g^ì i đùa là m^{ột} t năm h^{ết} p m^{ột} t c^{òn} a nh^ư ng siêu c^{òn} ng qu^ê c Đi^{ến} l^à c M^{ột} -Nga-Anh vì có t^{ên} i hai M^{ột} (Nguy^{ễn} Xuân M^{ột}, Tr^ở nh Gia M^{ột}), hai Nga (Hà Nh^ư Nga và Ôn T^{ên} Nga) và m^{ột} t Anh (Ph^{ạm} Th^ể Anh). Và năm nay, cũng là năm mà tôi nh^ư n th^ể y nh^ư ng thân h^{ết} u i Úc tham đ^ể r^{ất} đông nh^ư anh ch^ỗ ĐV Quý, con và cháu, anh ch^ỗ Huỳnh Văn Thi^{ệu} t, anh ch^ỗ Đ^ể ng Ng^{ười} c Hùng và anh ch^ỗ Lâm Thiên Hoa. Ph^{ần} văn ngh^ệ do thân h^{ết} u Hoàng Gia Th^ể y đ^ể m trách đã s^ố a so^{ng} n r^{ất} công phu v^{ào} i c^{òn} ng^{ười} n bài hát, nh^{ưng} ng^{ười} r^{ất} ti^{ên} c^{òn} ph^{ần} k^{ết} thu^{ật} t b^ờ tr^ở ng^{ười} i nên có nh^ư iu bài hát đã không th^ể hi^{ện} đ^ể c m^{ột} t cách tr^ở n v^{ào} n. Ngoài các gi^ờ ng hát th^ể ng đ^ể c nghe nh^ư anh ch^ỗ LM Châu, anh ch^ỗ NV Di, ch^ỗ VV An, ch^ỗ NC Thu^{ận}, anh HG Th^ể y, năm nay còn có thêm nh^ư ng gi^ờ ng ca m^{ột} i nh^ư c^{òn} a ch^ỗ Vũ Văn T^{ên} i, anh ĐN Hùng, anh Tr^ở ng Minh Vi^{ệt} n. Đ^ể c bi^{ết} t, đ^ể i^{ên} câu Huỳnh Nhân H^{ết} u v^{ào} i gi^ờ ng ca tr^ở m i^{ên} m và cây đàn Guitar v^{ào} a đàn v^{ào} a hát đã đ^ể c toàn th^ể thân h^{ết} u tán đ^ể ng nh^ư i^{ên} t li^{ên} t. Có nh^ư iu lúc, đ^ể câu gi^ờ

cho anh Thủy chuồn bả bài hát cho ngời kìa tiệp, anh Hưu đã đàn và hát môt lúc liên tiệp đôn mảy bài.

Tuy là nhơn tiêng hát cây nhà lá vườn nhơn toàn thố hời trờng đã đợc thờng thố nhơn bài hát hay, vì nó đã đợc hát lên với tột cầ tâm tình cầ nhơn ngời i muồn dâng hiến và chia sẻ. Thêm vào đó, ngoài cái bánh cầ khách sồn, ái nồ cầ a chố HN Nga cũng đã tợ tay làm tợng Đới hời cái bánh ngọt to lòn bợng hột cầ tồm lòng cầ cháu. Cho nên, tuy mợ i giở đêm là đã hột giở quy đờnh cầ a nhà hàng, nhơn mợ i ngời i vồn lờu luyồn không muồn chia tay dù rờng ngày hôm sau còn gợp gợ nhau mợ tuồn lờ trong cuố cầ hành cầ a du thuyồn Royal Caribbean.

Tợ giở khách sồn Crowne Plaza, sáu mợ i tám ngời i cùng chuyồn sang du thuyồn đã chố sồn ngoài khời bở biồn Miami. Sau khi làm mợ t thố tồ cầ ngồn đờ lên tồu và đờ i hành lý cá nhân đợc đờ a vồ phòng, dù không đỏi, mợ i ngời i không hồn mà ai cũng kéo nhau lên tợng ăn cầ a tồu đờ ăm trờ a trờ cầ khi tồu rờ i biồn. Thố cầ ăn ê hồ, gió biồn mát rờ i, lòng ngời i phở i phở i... cho nên gợ ng mợ t ngời i nào cũng thỷ vui tợ i.

Tồu, sáng ăn, trờ a ăn, chiồu ăn, tợ i ăn, lúc nào cũng ăn, mợ cầ dù biết là vồ nhà thố nào cũng phở i tợp thố thao “hồ cầ xừ đờu” đờ mà trờ lờ nhơn ký thố đã tăng. Biết thì biết vồ, nhơn cầ ai thì cầ hăng lờm chố còn mà cầ cái bao tồ cầ a mình thì khó vô cùng. Nó thông minh lờm. Nó có cầ đờng lý do đờ biồn minh. Đờng lên lờu ăn thì thôi. Hồ mà mò lên lờu mợ i mợ t là không có cách gì đờ cầ ng lờ i đợ cầ tiêng gợ i cầ a cái bao tồ. (Cồ lờ biết ai cũng có tánh ham ăn cho nên ngời i ta đờ tồ phòng ăn tồ tuồn tồ trên lờu mợ i mợ t, kồ lờu tồp thố đợ cầ.) Mà món ăn trên tàu hồ bợ biồn đợp vô cùng quý vồ i! Món nào cũng hợp đờn lờm lờn! Hàng hàng, lờp lờp

nhơn món ngon. Cá ngon, thố ngon, rau cầ i ngon, soup ngon, sushi ngon, bánh ngon, trái cây ngon,... món nào cũng ngon, cũng “đờ đờ ” đợ cầ con ngời i yồu đờ i cầ a mình hột. Ngời i ta nhón đợ cầ đờ là vì “món ngon không có bởn hiồn.” Cu ki mợ t mình thì mợ i nhón đợ cầ, chố còn đờng nỷ, bởn bè mình chung quanh đờy đờ nhố vồ, vui quá làm sao mà nhón nồ i? Thồ i, mợ t lờu ba bợ cũng lờu, tợ i luôn Bác Tài! Cho nên hồ i trong phòng thì thồ i, chố mà xồ dép đi xuồn tợng thố tồ thì thố nào cũng gợp vài “bởn ta” ngời i nhâm nhi cái bánh vồ i lý cà phê (nhố thuố xồ a ngời i Thanh Thố bàn chuyồn thiên hồ sồ vồ), thỷ vui, nên... cầ mồ lòng cũng hợng đờu, bèn tợp vô làm mợ t lý cà phê (cồ đờ ng). Còn hồ đờn tợng thố năm thì nhố ng gian hàng bán Sale đờy đờy. Bởn ta có mợ t cũng đờy đờy. Nào rờ i tay, nào đờng hồ, nào máy hình, nào nồ trang, nào quồn áo... ôi thồ i, vô sồ! Dù đã đợ cầ đờn dò trờ cầ khi đi là đờng có mua quà cho ai hột, nhơn thỷ món nào cũng rồ, cũng vồ a túi tiồn, cũng vồ a cho ngời i này, cũng cần cho ngời i nồ, rồ tồ cuố cầ i cũng lời mợ t mồ khồ nồ xách vồ... (Bây giở mợ i thỷ chố Nga có tánh lo xa, cho mợ i ngời i mợ t cái túi xách là đúng lờ m!) Có lờ thỷ phe ta ăn uồn hăng quá, phụng phí hăng quá cho nên bởn hiồn Hồ Văn Phong đờ nghồ mợ i buồ i sáng đi ra hành lang đờ cùng nhau bàn chuyồn sồ cầ khồ e. Đúng là “Bác Phong” đã “gỡi đúng chố ngợ a” cầ a bởn mình. Ai ai cũng đờ tay hồ ngồ ng. Thố là mợ i buồ i sáng, Bác Phong lời đợ cầ mợ t sồ ngời i chui ra khời giở ngồ sồ m, mò xuồn hành lang lờu tồ đờ nghe Bác Phong bàn vồ chố đờ dinh đờ ng, nói vồ vồ cầ chuồn bở tinh thồn đờ sồ ng và tợp. Thốnh thồ ng, xen vào giở a lúc Bác Phong nói, còn có phồn phồ đờn thố cầ hành cầ a Chố Phong làm cho mợ i ngời i đờ nhố và cầ i vui thồ i mái, hồ hồ.

Cũng hèn là tồu ghé lờ i ba đờo đợp là St. Maarten, Puerto Rico, và Labadee (Haiiti) cho mợ i ngời i có đợp tồm biồn, đờo phồ và mua nhố ng đờ thố công đờa phồ ng lờu niòm. Nồ cầ biồn xanh thồ m, bao la làm cho lòng ngời i mồ rờng. Nhố ng tiêng cầ i dòn. Nhố ng trò nghồ chồ ngồ m thố trồ. Lúc này có nhiồu thì giở nhàn rờ i hồn, tợng nhóm nhố tợp riêng vồ i nhau. Nhóm thì lo chồ p hình. Nhóm thì lo mua sồ m. Nhóm thì đi ngoồn cầ nh. Nhóm thì ngời i đờu lỏo. Nhóm thì thố cầ hành khồ công cầ a thân hồu HV Phong. Nhóm thì hồ cầ “Bát Đờn Cầ m” do anh LT Hoa chia sẻ. Nhóm thì tợp nhố ng sồ chuyồn đờng nhố vồ i chố TH Đợ cầ, và nhố ng chuyồn kồ trên xe cũng gợp nhiồu trờn cầ i khoái chí làm quên hột thắng ngày.

Cuộc vui nào rồi cũng qua. Buổi họp mặt nào rồi cũng kết thúc... Đã biết “*tiệc tàn nhữ tiếng phả lê v*. *Gặp gỡ nhau rồi để biệt ly*”, nhưng mà vẫn thấy lòng băng khuâng làm sao! Bấy ngày trên trời trăng là lâu lắm nhưng rồi cũng xong một cái vèo. Buổi sáng cuối cùng trên trời, sau bữa điếm tâm với vã, mọi người thu xếp hành lý và nói với nhau những lời chia tay. Những cái bắt tay bịn rịn. Những lời hẹn hò gặp nhau... Ra khỏi phòng, nhìn từng người bịn cựa mình đang bước trên những bậc thang dần xuống từng bậc, cảnh tượng hoang vắng như Sài Gòn những ngày âm u của Tết Mậu Thân năm nào. Không còn những cái ghé đờy người cựa

quán cà phê “Thanh Th” ảm áp. Không còn những chiếc quây tràn ngập những món hàng sale mới gỏi. Không còn những khuôn mặt vui tươi vây quanh tút tút. Không còn cái không khí nhộn nhịp hằng tháng. Không còn gì cả, có chăng là những khuôn mặt, những hình ảnh, những nỗ lực làm ấm lòng nhau mỗi khi nhớ lại. Một ngày qua tuy ngắn ngủi, những ngày với nhau là mỗi ngày chúng ta đã có với nhau nhiều niềm vui.

Cảm ơn những người bịn cựa tôi. Cảm ơn tất cả!

Trình Gia M